

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 04-08-13

Col·lecta:	303,29
Caixetes ciris	54,77
Caixetes:	125,94
Caixetes Càritas:	82,99
Menjador	95,00

Lectures del 18 d'agost

Diumenge 20 de durant l'any C

1ª Lect: Jr 38,4-6. 8-10; Sl: 39 (40), 2. 4. 18; 2ª Lect: He 12,1-4; Ev: Lc.12,49-57

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Ginés Cermeño Fernández, de 62 anys; Francisco Llamas Molero, de 84 anys.

M.D. D'AGOST

Dijous, dia 15, és la festa de la M.D. d'Agost. Lers misses seran com un diumenge 10 i 12, i l'anticipada, dimecres a les 8.

CARITAS

Voluntaris per acompanyar

Una família ha demanat si hi hauria algun voluntari per acompanyar a passeig a una persona gran alguna estona a la setmana.

Voluntaris per a fer de «tutors» a famílies

Per el «projecte Sostre» necessitem persones que vulguin fer de «tutors» a famílies per fer un seguiment de cada família

Menjador

L'assistència al menjador del passat mes de juliol ha estat de 1.152 àpats servits entre dinar i sopar.

RELIGIÓ A L'ESCOLA

...Durant l'època franquista es va defensar la confessionalitat de l'Estat i l'obligatorietat de la religió catòlica. A Espanya, l'església ha perdut tot prestigi educatiu i ara torna a aprofitar-se de la seva influència política per a imposar-la. És d'una miopia trista. Precisament perquè em prenc molt seriosament la religió i el cristianisme, m'indigna la turpitud de la jerarquia. A més, admetre que l'alternativa a la religió pot ser una assignatura d'ètica no és només una equivocació, sinó un error filosòfic. L'ètica és universal. La religió depèn d'una fe individual. Si la jerarquia catòlica tingués més humilitat s'adonaria que hauria estat molt més útil per al cristianisme defensar una assignatura sobre drets humans, com era Educació per a la Ciutadania, perquè els drets humans són la gran protecció del dret a la llibertat de consciència. Mai una religió monoteista no ha protegit una altra religió monoteista. L'ètica, sí. (El Pregó, n.457-458)

PREGÀRIA

En motiu del record i pregària que vam per l'Àlex dissabte passat, vam fer aquesta pregària de la seva família:

Un año más seguimos recorriendo el camino que nos da la vida, el camino que nos lleva a ti.

El recuerdo de tu valentia, fuerza y sabiduria es el que nos hace seguir a pesar de ser un camino con mucho dolor y sufrimiento.

Pero al final del camino nos volveremos a encontrar y esta vez para siempre tete.

Mama, Anna, Alexia y Jessi.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

11 d'agost del 2013

Núm. 496

Diumenge 19 de durant l'ny

Els cristians som cridats a ser portadors d'una vida plena d'esperança i d'amor.

Déu ens ha fet un gran regal a totes les persones d'arreu del món, perquè som fills seus: **el do de la vida.** ¡Tots nosaltres som fruit del seu amor!..

¿Som conscients d'aquest tresor que portem dins del nostre cor? ¿Creiem fermament que l'amor de Déu no ens deixarà mai?

L'evangeli d'avui ens suggereix d'estar "**sempre vetllant**". És a dir, estar atents, prenent el timó de la pròpia vida i de la nostra Comunitat Cristiana, donant fruits d'un amor que no s'esgota, no falla ni és cansa mai...

Preguntem-nos:

¿Quina alegria i quina felicitat dono al meu germà? ¿Estic atent a les necessitats de les persones que m'envolten? ¿Quins són els serveis que junts fem o podem fer a la nostra Comunitat Cristiana?

El Senyor, que ens estima i ens fa una advertència: "**vindrà a l'hora menys pensada**"... Ell vol que estiguem atents per acollir-lo entregant tot el que tenim, tot el que hem fet, tot el nostre amor. Aleshores ens rebrà amb una gran abraçada, l'abraçada que dona el Pare al seu fill estimat.

I segueix dient-nos Jesús: "**Feliços si us trobo sempre vetllant...**" **Sí, feliços**, si omplim de **fe la nostra vida**, les vides de tothom. **Feliços**, si omplim de **pau**, les nostres llars, les de les nostres famílies. **Feliços**, si omplim d'**esperança** tots els pobles de la terra...

P.V.LL.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de la Saviesa Sa 18: 6-9

Aquella nit de la sortida d'Egipte, havia estat anunciada per endavant als nostres pares, perquè se sentissin encoratjats per veure acomplerts els juraments en que havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles, es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

Salm responsorial 32 (33)

Justos, aclameu el Senyor;
fareu bé de lloar-lo, homes rectes.
Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha escollit per heretat!

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;

ell rescata de la mort la seva vida,
els retorna en temps de fam.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.
Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en tu!

Lectura de la carta als cristians hebreus He 11:1-2, 8-14

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Escriptura ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isaac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això, d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Tots aquests moriren en la fe, sense haver posseït allò que Déu els prometia, sinó contemplant-ho de lluny i saludant-ho, i confessant que eren estrangers i forasters en el país.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç Lc 12:32-48

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tingueu por, petit ramat: el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessiten. Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no

s'esgotarà; allà els lladres no s'hi acosten ni les armes no fan malbé res. On teniu el vostre tresor, hi tindreu el vostre cor. Estigueu a punt amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces, per poder obrir la porta tan bon punt trucarà. Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula, i ell mateix passarà a servir-los d'un a un. Feliços si els troba sempre vetllant, ni que vingués a mitjanit o a la matinada. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora que el lladre vindria, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Salm responsorial 32 (33)

Justos, alabad al Señor,
la alabanza es propia de los rectos;
Dichosa la nación que tiene al Señor por Dios,
el pueblo que él se escogió por heredad.

Pero el Señor se cuida de sus fieles,
de los que confían en su misericordia,

para librarlos de la muerte
y sostenerlos en tiempos de hambre.

Nosotros esperamos al Señor,
él es nuestro auxilio y nuestro escudo;
Que tu amor, Señor, venga sobre nosotros,
como lo esperamos de ti.

Leonardo Boff, preguntado por el nuevo Papa

¿Qué puede esperar el mundo del papa Francisco? Viene un papa cuyo nombre, Francisco, no es un nombre sino un proyecto de Iglesia. Una Iglesia pobre, humilde, despojada del poder, que dialoga con el pueblo. Tenemos mucha esperanza en que inaugure la Iglesia del tercer milenio. También creo que se va a crear una dinastía de papas del Tercer Mundo.

Usted ha sido una gran voz disidente en la Iglesia católica y uno de los más críticos con los dos papas anteriores. ¿Qué le hace ser tan optimista cuando habla del nuevo pontífice? Creo que es muy valiente. Se ha situado junto a los pobres y contra la injusticia. Tenemos una Iglesia que tiene hábitos palaciegos y principescos. Este Papa ha mandado señales de que quiere otro estilo de Iglesia, de los pobres para los pobres, y esta es la gran herencia de la Teología de la Liberación. Va a poner en jaque los hábitos tradicionales de cardenales y obispos.

¿Considera usted la posibilidad de volver a la Iglesia católica con este nuevo Papa? Siempre me he considerado un teólogo católico que nunca ha abandonado la Iglesia. Siempre he dicho que cambié de trinchera, pero no de batalla. Por tanto, mi trabajo eclesialístico sigue, pero con una diferencia: me he casado. Si el Papa acabase con el celibato obligatorio, volvería al camino común de la Iglesia. (seguirà)